

Červen 2018

KUKÁTKO

Prohlášení 3. 6. 2018

Biskupství brněnského a Salesiánské provincie Praha o přítomnosti Salesiánů v Brně – Líšni

Milí bratři a sestry,

chceme poděkovat všem, kdo se doposud podíleli na díle v Líšni, salesiánům, líšeňským farníkům, členům Nadace, jakož i těm, kdo k němu přispěli jakýmkoli způsobem.

Vzhledem k nepodloženým zprávám šířícím se ve farnosti, chtěli bychom se k nim jménem otce biskupa, spolu s provinciálem salesiánů, stručně vyjádřit. Po jednání otce biskupa, hlavního představeného salesiánů a české salesiánské provincie vás chceme ujistit, že **salesiánské dílo v Brně-Líšni pokračuje a kostel na sídlišti se stavět bude.**

Řízení a financování stavby je podle dohody úkolem Nadace pro radost, která byla pro této účel zřízena, **ve spolupráci s brněnskou diecézí**, potažmo farností. **Salesiáni neponesou odpovědnost za finanční zajištění stavby, za řízení prací a nebudou součástí Nadace, ale budou se věnovat pastorační činnosti a práci ve středisku mládeže**, případně budou k projektu přispívat pastoračními návrhy.

Biskupství zřídí na sídlišti v Líšni novou farnost a svěří ji salesiánům. Nová farnost bude mít provizorní liturgický prostor a farní kancelář v salesiánském středisku.

Salesiáni opustí stávající farnosti, farnost u kostela sv. Jiljí a farnost Ochoz u Brna. Všechny vás vyzýváme k další spolupráci na stavbě kostela, abychom ji co nejdříve přivedli ke zdárnému konci. Bez přispění jednoho každého z vás to nepůjde.

Kéž vám Pán k tomu žehná!

Z FARNÍ MATRIKY 16. 4. 2018 – 15. 6. 2018

Udělené křty ve farnosti

Sára Mária Králová, nar. 12.12.2017, pokřtěna 29.4.2018
 Natálie Veronika Michaela Rychlíková, nar. 29.9.2017, pokřtěna 29.4.2018
 Janek Patrik Novák, nar. 24.2.2018, pokřtěn 6.5.2018
 Julia Piler, nar. 25.11.2017, pokřtěna 6.5.2018
 Adam Ondřej Bohumil Kudera, nar. 7.1.2018, pokřtěn 7.5.2018
 Anna Marie Konečná, nar. 5.12.2017, pokřtěna 12.5.2018
 Jack Kevin Michal Lamb, nar. 28.10.2014, pokřtěn 13.5.2018
 Emma Grace Marie Lamb, nar. 7.2.2017, pokřtěna 13.5.2018
 Viktor Jan Evangelista Šotek, nar. 3.2.2009, pokřtěn 13.5.2018
 Anna Eva Prchalová, nar. 19.8.2005, pokřtěna 13.5.2018
 Anna Marie Kamenická, nar. 29.6.2018, pokřtěna 13.5.2018
 Matouš Ondřej Mátl, nar. 31.1.2018, pokřtěn 13.5.2018
 Bernadette Marie Sango Wodi, nar. 3.9.2008, pokřtěna 20.5.2018, Slatina
 Anežka Tereza Nečasová, nar. 3.3.2018, pokřtěna 3.6.2018

Blahopřejeme

Pohřby z kostela

Stanislav Lakatoš, 41 let, pohřben 16.4.2018, Slatina
 Vladimír Stojka, 50 let, pohřben 23.4.2018
 Ladislav Drápal, 68 let, pohřben 25.4.2018
 Jindřich Chládek, 71 let, pohřben 26.4.2018
 Markéta Marečková, 99 let, pohřbena 28.4.2018, Slatina
 Josef Stehlík, 76 let, pohřben 4.5.2018
 Věra Mazlová, 57 let, pohřbena 18.5.2018
 Anna Cenková, 32 let, pohřbena 23.5., Slatina
 Věroslava Vojtová, 92 let, pohřbena 27.5.2018
 Anežka Hlavičková, 95 let, pohřbena 28.5., Slatina
 Jiří Nos, 62 let, pohřben 9.6., Slatina
 Eliška Kovářová, 89 let, pohřbena 9.6., Slatina
 Miroslav Honek, 78 let, pohřben 15.6.

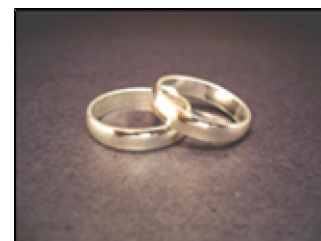

RIP

Manželství uzavřeli

Tomáš Hajduček a Veronika Rucká, oddáni 30.4.2018

Blahopřejeme

KUKÁTKO zpravodaj farnosti Brno - Líšeň

Redakce: P. Mgr. František Vavruša, Ing. Markéta Svobodová,
 Ing. arch. Hana Válková, Renata Lorencová, Zdeňka Nečasová,

Adresa redakce: Pohankova 18, 628 00 Brno, tel.: 544 211 258

Web: <http://www.farnost.katolik.cz/lisen>

E-mail: marka12@seznam.cz

Vyšlo: 24. června 2018.

Neprodejné!

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme.

INFORMACE

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Pátek 29. června – **slavnost sv. Petra a Pavla**, apoštolů, mše sv. v 18.00 hod.

Čtvrtek 5. července – **slavnost sv. Cyrila a Metoděje**, mše sv. v 8.00 hod.

Středa 15. srpna – **slavnost Nanebevzetí Panny Marie**, mše sv. v 8.00 a 18.00 hod.

Sobota 1. září – **sv. Jiljí (patrocinium farního kostela)**, mše sv. v 7.30 hod.

LÍŠEŇSKÉ HODY

Sobota 1. září cca v 15.30 hod. – požehnání v kostele, poté otevřen farní dvůr k posezení a poslechu cimbálové muziky.

Neděle 2. září v 10.00 hod. - hodová mše sv. s účastí stárků, zpívá farní oktet

ZMĚNY VE SLOŽENÍ KOMUNITY LÍŠEŇSKÝCH SALESIÁNŮ

Komunita Salesiánů zůstává i nadále v sídlišti v Líšni. Od 1. 9. 2018 zde bude působit ve složení:

P. Petr Kopřiva – ředitel komunity a ředitel SaSM

P. František Ptáček – farář budoucí farnosti

P. Jiří Bandouch

ČERVENCOVÉ MŠE SV. NA KOSTELÍČKU

Každou červencovou neděli bude mše sv. v 10.00 hodin sloužena na Kostelíčku.

V případě nepříznivého počasí (vytrvalý déšť) bude mše sv. sloužena v kostele.

O druhé červencové neděli (8. 7.) zpívá chrámový sbor vedený J. Drbalem, 15. 7. budou při mši sv. hrát a zpívat Líšňáci.

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

V příštím školním roce bude v naší farnosti opět zahájena příprava na biřmování. Od září se mohou hlásit zájemci z řad mládeže a dospělých.

OPRAVA SCHODŮ U KOSTELA

Na jaře byla dokončena oprava schodiště vedoucího z nám. Karla IV. ke kostelu. Na tuto akci jsme dostali dotaci z ÚMČ Brno – Líšeň ve výši 70 000,-Kč. Celkové náklady činily 344 000,- Kč.

V červenci není mše svatá v SaSM. Nedělní mše svaté v SaSM budou od srpna v 8.30 hod.

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE-DDM, BRNO-LÍŠEŇ

Tak zní celý název Saleska (DDM = dům dětí a mládeže). Před 12 lety bylo Salesko zařazeno do sítě školských zařízení a přeměnilo se tak z dobrovolnické neziskové organizace na školské zařízení pro děti a mládež. Pro mnohé jistě nenastala změna hned, ale za několik let byla zřejmá. Zařazením do sítě škol se zároveň splnila podmínka pro stavební rozšíření střediska z evropských fondů a středisko

dostalo dnešní podobu. Tak byla vytvořena kapacita pro velký rozvoj aktivit Saleska. Tedy jak Pavel Ženíšek, tak Josef Mendl po organizační stránce a František Vavruša po stavební stránce připravili Salesko k velkému růstu činnosti pro děti a mládež. Navíc Josef Mendl odvážným krokem, spolu s ÚMČ Líšeň, zařídil existenci ledové plochy.

Stačí si porovnat čísla:

2013: 60 kroužků/ 649 dětí; tábory pobytové: 8/96; tábory příměstské: 5/91 dětí
 2014: 61 kroužků/ 643 dětí; tábory pobytové 9/106 dětí; tábory příměstské 9/166 dětí
 2015: 50 kroužků/ 537 dětí; tábory pobytové 7/73 dětí; tábory příměstské 18/275 dětí
 2016: 76 kroužků/990 dětí; tábory pobytové: 6/93 dětí; tábory příměstské 21/ 360 dětí
 2017: 92 kroužků/1205 dětí; tábory pobytové: 6/146 dětí; tábory příměstské: 21/420 dětí

Počet zaměstnanců a přepočtený úvazek k prosinci daného roku:

2013: 15 zaměstnanců/ 12,1 úvazku
 2014: 14 zaměstnanců/ 10,5 úvazku
 2015: 18 zaměstnanců/ 11,3 úvazku
 2016: 15 zaměstnanců/12,3 úvazku
 2017: 15 zaměstnanců/11,7 úvazku

Zaměstnanci Saleska jsou pracovním velmi vytížení. Je vidět, jak přibýlo práce na stejnou velikost pracovních úvazků. A to neuvádím stále klesající počet pracovníků na DPP v kroužcích a dobrovolníků v klubu. A letošních 90 dnů provozu kluziště s návštěvností 22 000 osob mohou přidat jako bonus.

Proč Vám to píšu? Abyste dokázali změnu Saleska zaregistrovat i Vy, co jste v přímém kontaktu s činností Saleska jen v neděli nebo vůbec do něj nepřicházíte. Nebo Vám zůstaly vzpomínky na Salesko před několika lety. Salesko je prostě jiné, vyvíjí se a zraje v rámci svého poslání.

A brzy nastane změna další. Součástí Saleska bude také komunita salesiánů. Namítneme mi, že byla vždy. Jistě ano, ale natolik fyzicky jako nyní tomu nebylo nikdy. Tuto změnu musíme taky prožít, strávit, naučit

se s ní žít a dokázat, že je to změna k růstu vnitřní kvality. A to všichni. Jak SDB, tak zaměstnanci, tak účastníci akcí, tak příležitostní uživatelé.

Není mým cílem ohromovat čísla (i když pro někoho to všechno může být málo, záleží na úhlu pohledu). Zdá se mi, že je Salesko na prostorovém stropu své činnosti. Po té, co jsme na pomyslném vrcholu statistik, je mou touhou vnitřní kvalita práce a prospěch účastníků po fyzické, psychické, duchovní a sociální úrovni.

Prosím Vás všechny, kdo Salesku fandíte, o modlitbu. Změna nás čeká velká, tak ať ji všichni zvládneme. Jak tvůrci, tak ti, kdo se na Salesko dívají z různé vzdálenosti.

Přeji Vám pěkné prázdniny, požehnaný odpočinek a pevné zdraví.

Petr Kopřiva

STŘÍPKY Z KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ

Připomenutí Dne Země – povídání o Říčce.

Pan Šimon Ryšavý, brněnský knihkupec a nakladatel, jednou pro nějaký časopis řekl: „Moc rád chodím do Mariánského údolí, které patří k nejkrásnějším místům v Brně. Kolem rybníků vedou po obou stranách upravené cesty a když je člověk dobře naladěný a vybaven, má možnost se vydat až k Pekárně či k Ochozské jeskyni. Nikdy této procházky nelituji a nikdy mi nic nechybí! Chůzi zdar!“

Proto není divu, že povídání o Říčce v podání pana T. Vaňka přilákalo hodně lidí. Pan Vaněk, kterého již známe z předcházejících přednášek, zmapoval téma Říčky od válečných let až po současnost. Vyprávěl o Říčce plné vody, podzemletých břehů, hlubokých tůní a hojností tečkovaných krasavců. Tak nazýval pstruhy. Upozornil na staré i nové místní názvy, stavby, spolky a ve vážných i veselých historkách nám představil různé „líšeňské dobrodince i figurky“. Jako známý rybář nám povyprávěl, která ryba v jaké vodě žila, který živočich se tam nachází nyní a jakými úlovky se mohli rybáři na Říčce pochlubit. Obdivovali jsme také krásnou rybářskou kroniku, která nám osvěžila paměť a připomněla lidi i místa, jež už dnes nemůžeme spatřit. Den Země, který slavíme 22. 4. nám má připomenout, co bychom si měli opravdu chránit. Zastavit se, otevřít doširoka oči a poděkovat za tu nádheru života, slunce i měsíc, vzduch, vodu, vítr, ptáky, přátelství a vlastně celé Stvořitelovo dílo.

Historické památky

Každý účastník složil puzzle s obrázkem nějaké historické památky a pak nám ji podle přiloženého popisku představil. Obohacením

setkání byla i prezentace z cyklu ČT s názvem: Národní klenoty, tentokrát o hradu Karlštejn. Kdysi nedobytný gotický hrad si dal postavit Karel IV. k uložení korunovačních klenotů a řady dalších vzácných relikvií. Navázali jsme tak na loňské povídání o Otcí vlasti. Filmovým průvodcem nám byl pan M. Táborský a jeho laskavé povídání nám umožnilo lépe poznat výjimečnost tohoto místa i osobnost českého panovníka, po kterém je pojmenováno naše líšeňské náměstí a který byl vyobrazen i na zámku Belcredi.

Oslava svátku rodin

Krásné chvíle prosluněného pátečního odpoledne nám přišli zprjemnit p. uč. J. Svobodová z MŠ Neklež, malý hudební virtuóz Jeníček Holoubek, Johanka s uzlíčkem písniček pro dědečky a babičky i paní Radka Svobodová-Zajíčková (poprvé se svojí dceruškou Živenkou), která měla připravené hudební pásmo. Nechali jsme se unést krátkým příběhem z knihy B. Ferrera o houslistovi, který hrál nádhernou a těžkou skladbu tak, že mu začaly prskat struny jedna po druhé. Skladbu dohrál za obrovského potlesku na poslední, nejsilnější struně G. Také my se musíme ve svém životě postupně rozloučit se strunami, které jsme dokázali mistrovsky rozehrát. Ale je potřeba mít na paměti, že ta jediná, silná struna G s námi bude do konce všech našich dní. Domů jsme se rozcházeli s prosbou: „Duchu Stvořiteli, který odíváš pole liliemi, dej, abychom se radovali z toho, čím nás zahrnuješ a aby nám to stačilo.“ (Bratr Roger s Taizé).

Sociální služby

Máte někdy pocit, že jste zahlceni informacemi, které nejste schopni zpracovat, zapamatovat si? V každodenním životě se

často setkáváme s tvrzením, že být starý automaticky znamená být pomalý, mít špatnou paměť, sníženou pohyblivost a další zdravotní obtíže. Naším hostem byla vedoucí domova Naděje p. Ing. E. Vondráčková. Seznámila nás s řadou užitečných rad i zkušeností z této oblasti. Pro koho jsou domovy určeny a jaké činnosti poskytují. Čím se zabývá pečovatelská služba, domácí ošetrovatelská péče a kdo ji hradí, kdy a kde je možné si zažádat o jaký příspěvek a že je možné si vypůjčit spoustu různých kompenzačních pomůcek. Povzbudila nás, že lze prožít smysluplné a aktivní stáří bez pocitu osamělosti a zbytečnosti. Mějme na paměti, že když zjednodušíme svůj život a budeme žít intenzivně, nalezneme v něm tu pravou chuť. A pak, i když budeme mít málo, můžeme být schopni vytvářet kolem sebe spoustu krásného. Nechme kolem sebe rozezpívat radost, zářný dar tvoření, v němž lze zahlédnout záblesky věčnosti. ..(Láska nade všechnu lásku)

Poslední předprázdninové setkání bylo zhodnocením našich aktivit za celý školní rok. Účastníci je vidí takto:

Paní Alena: Každých 14 dní se těším na setkání a trénování paměti. Líbí se mi vedení a přístup vedoucí, výběr zajímavých témat i testů vhodných k rozšiřování znalostí (zabraňování blbnutí ve vyšším věku) i promítání. V neposlední řadě mě velmi zaujal

kolektiv, který se setkání účastní. Setkání s nimi je pro mne pohazení po duši, zklidnění a zlepšení nálady. Účastníci mě zaujali svými vlastnostmi: rychlá reakce, usuzování, snášenlivost, znalosti, vytrvalost.

Paní Eliška: Naše páteční setkání? To je dobrá pohoda, přátelé, zajímavé přednášky, z nichž se dovidám často zajímavosti, kterými se mohu ve společnosti pochlubit. Líbí se mi rozkošná vystoupení malých dětí.

Paní Maruška: Líbí se mi příjemné prostředí, společnost lidí „na stejné lodi“, možnost zapojovat paměť. Sdílet radost i bolest.

Paní Eva: Mě se líbilo odpoledne deskových her a poezie. Chtěla bych poděkovat p. Kolářovi za vyhledávání poutavých prezentací a jejich promítání. Potkat se v Klasu, to se mi rozsvítí celý den.

Už se všichni těšíme na další poprázdninové setkání. A jaký program se připravuje? V září to bude beseda Camino na kolečkách (cesta do Kompostely na invalidním vozíku), přednáška pracovníků Brna Zdravého města s názvem Prevence úrazů seniorů. O historii a církevním umění bude mluvit ThLic. M. Hlávka a účast přislíbili i další hosté se zajímavými tématy. Přijďte zakusit atmosféru našeho klubu, procvičit paměť a hlavně poznat nové přátele.

Srdečně zve I. Kolářová a účastníci klubu.

NEVEZMEŠ JMÉNA BOŽÍHO NADARMO

Nedávno jsem otevřel knížku Milady Motlové: Průvodce lidovou kulturou (vyd. Knižní klub, 2016). V kapitole Víra a lidová zbožnost popisuje náboženský život venkovského lidu. S úctou se vyjadřuje o úloze církve ve formování morálních postojů člověka, o vztahu člověka v Bohu, k svatým a ke křesťanským symbolům. Všimá si však

také povrchností, které degradují opravdový vztah člověka k Bohu. V kapitole Morální norma a desatero píše: Druhé přikázání sice zapovídá brát boží jméno nadarmo, nicméně obecná mluva oplývá úslovími citoslovečného charakteru, která jsou odvozena od Božího jména či jsou jimi motivována. Vyjadřuji překvapení, roztrpčení,

údiv i zlostné klení, jako například: Božemůj!
Nobóže! Panebože! Proboha! Proboha
živého! Jéžíši! Jéžísikriste! Jéžíšmarja!
Kristepane! Prokristápána! Kristovanoho!
Krucí! Krucifix! Krucinál! Krucinálfagot!
Panenkomarjá! Šmarjájozef! (z: Ježíš, Maria,
Josef) Sakra! (z latinského sacratus = svátý)
Sakrafix! Sakrament! Sakrapráce! Ksakru! U
všech sakrů! Sakraholte!

Myslím, že většina z nás může potvrdit, že tyto příklady „braní Božího jména nadarmo“ jsou kolem nás často slyšet, říkají to nevěřící, ale i věřící lidé a možná, že někdy vyklouznou i z našich úst. Tato skutečnost by nás měla hodně znepokojoval, především proto, že těmito a podobnými slovy vědomě či nevědomě překračujeme druhé Boží přikázání: Nevysloviš jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo (2M 20.7). Můžeme se ptát, proč Hospodin tak žárlivě střeží své jméno, či vyžaduje k němu takovou velkou úctu?

V Katechizmu katolické církve, článek 2143 se píše: Mezi slovy Písma svatého má jedno zvláštní význam – je to slovo zjevující Boží jméno: Mojžíš Bohu řekl: „Hle, půjdu za Izraelity a řeknu jim: Bůh vašich otců mě poslal za vámi. Ale co když mi řeknou: »Jak se jmenuje?«, co jim řeknu?“ Bůh řekl Mojžíšovi: „Já jsem ten, který jsem.... K Izraelitům promluvíš takto: »Poslal mě k vám Jahve, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův. To je mé jméno na věky, tak mě budou z pokolení na pokolení vzývat.« (2M 3, 13—15). Z úcty k Božímu jménu Jahve začali židé upouštět od vyslovování tohoto jména a používali jeho opisy: Elohim (Bůh) a Adonai (Pán, Hospodin).

Bůh svěruje své jméno těm, kdo v něho věří. Jméno Pána je svaté, proto je člověk nesmí zneužívat. Má je uchovávat v paměti v tichém klanění plném lásky.

Nezařadí je mezi svá slova, pokud by jim nechtěl chválit, velebit a oslavovat. Mělo by nás to bolet, že se Boží jméno používá jako výraz překvapení, roztrpčení, údivu i zlostného klení. Každé nevhodné užívání jména Boha, Ježíše Krista, Panny Marie a všech svatých, je hříchem. Stejně jako slibovat něco jiným ve jménu Boha a slib nedodržet, nebo na jméno Boží křivě přísahat. Rouhání se staví přímo proti druhému přikázání – to když člověk pronáší vnitřně nebo navenek nenávislná, vyčítavá a vyzývavá slova proti Bohu.

Připomínání a vzývání Hospodinova jména je vlastně bohoslužba a modlitba. Známe to třeba z žalmů: v 150 žalmech je 61 veršů, ve kterých žalmista vyvyšuje a opěvuje Boží jméno, chválí je, vkládá v něj důvěru, chce se jím nechat vést, chce si je stále připomínat a nezapomínat na ně, vyjadřuje bázeň před Božím jménem, spoléhá na jeho moc, žehná Hospodinovým jménem. A proto smíme jméno Boží vyslovovat jen s úctou a neotřesitelnou důvěrou.

Ale je pravdou, že někdy člověk vyřkne Boží jméno v nějaké akutní situaci, třeba v ohrožení či nebezpečí, protože nemá čas na jinou modlitbu. Jestliže však nikdy Boží jméno nezneužíval, ale choval je v srdci ve velké úctě, může vyslovit v takové chvíli Boží jméno jako modlitbu, volání po záchraně či pomoci. O tom mohu dokonce osobně svědčit.

Tento příběh se stal před 50 lety. Jeli jsme osobním autem ze služební cesty a já jsem seděl vedle řidiče. Projížděli jsme Hodonínem a já, protože jsem město znal, jsem řidiče před jednou křižovatkou upozorňoval, že teď musíme dát přednost. Řidič to však přeslechl, a když jsme se dostali do křižovatky, najednou jsem zahlédl přímo před námi obrovská kola nákladáku. V ten okamžik jsem hlasitě vykřikl: Ježíši, Maria, Josefe! Následoval náraz a na to ještě jeden,

a nastalo ticho. V tom jsem si všiml, že mi do klína teče krev a s nepředstavitelnou vděčností jsem si uvědomil, že jsem naživu. Pak promluvil i řidič a já jsem věděl, že jsme zachráněni. Jsem přesvědčen, že ten můj výkřik byl silnou a účinnou modlitbou a já od té doby vděčím Pánu, že nám dal poznat a svěřil nám své jméno k uctívání a záchraně.

A tak moji farní bratři a sestry, zkoumejme sami sebe, zda se v naší mluvě neobjevují „nadarmo“ vyslovená svatá jména a mějme i odvahu upozornit - aspoň své blízké -, jestli se podílí na znesvěcování Božího jména. A mějme na paměti, že máme-li Boží jméno vyslovit, tak vždy jen s úctou, klaněním a neotřesitelnou důvěrou.

A. Svoboda

JAK POZNÁVAT BOŽÍ VŮLI III

V posledním čísle Kukátka, ve kterém jsme se věnovali problematice rozlišování (omlouvám se, už je to docela dlouho) jsme se zastavili u dvou možných způsobů, jakými k nám Bůh může promlouvat a ukazovat nám svou vůli. Řekli jsme si, že mohou být chvíle, kdy je Boží vůle zcela jasná a nezpochybnitelná, ale že tyto chvíle nepřicházejí příliš často, a řekli jsme si, že jsou také doby, kdy můžeme častěji a silněji zažívat různé útěchy a neútěchy a že i ty nám mohou být vodítkem k tomu, abychom poznávali Boží vůli v našem životě. Víme ale dobře, že tento čas není něco, co bychom si mohli přivodit sami, a že nám mnohdy nezbyvá, než se plahočit zdánlivou poustí všednosti, v poměrném klidu, bez větších emocionálních výkyvů či prožitků, a že přesto dříve či později dojdeme do bodu, ve kterém bude potřeba učinit rozhodnutí. Tento stav nazývá sv. Ignác třetí „klidnou dobou“ rozlišování a dnes se zkusíme zastavit u toho, jak lze i v této chvíli „vykonat dobrou volbu“.

Stejně jako minule si vezmeme i nyní na pomoc hypotetický příklad člověka, kterého se takováto situace může týkat. Jakub je vzorný manžel, otec tří dětí, který je aktivně zapojený do života farnosti. Pomáhá s vedením kroužků pro děti a organizuje pravidelná setkání pro manžele, která se setkávají s velkým úspěchem. Dosud spokojeně pracoval jako zaměstnanec

v menší firmě, nečekaně však dostane nabídku dělat ředitele jedné velké křesťanské organizace. Má pro tuto práci všechny potřebné předpoklady, a je si vědom, že by na této pozici mohl mnohé změnit k lepšímu. Na druhou stranu je jasné, že pokud místo přijme, nevyhnutelně bude trávit méně času s rodinou a bude muset omezit také jiné z dobrých a fungujících aktivit, v nichž byl dosud zapojený. Jak se má rozhodnout?

Otázka v této chvíli nezní, která možnost je správná a která špatná, protože obě jsou dobré. Nejedná se zde o morální rozhodování, ale o hledání, která z těchto dvou cest je více k Boží chvály. Jak by měl Jakub postupovat, když necítí žádný zvláštní tah ani jedním směrem? Svatý Ignác, radí velmi pragmaticky: Zkusit zapojit rozum a s Boží pomocí se na celou věc podívat

racionálně a realisticky. A dokonce jej napadají hned dva způsoby, jak to udělat.

První způsob, který si představíme v tomto čísle, zahrnuje šest bodů:

1. bod: „předložit si věc, o níž chci vykonat volbu“ – v případě Jakuba je to rozhodování, zda přijmout nabízenou pozici anebo zůstat na starém místě.

2 bod: „Je nutné mít na zřeteli cíl, pro který jsem stvořen, tj. abych chválil Boha, našeho Pána, a spasil svou duši, a být přitom indiferentní, bez jakékoliv neuspořádané náklonnosti. Nemám se klonit nebo toužit ani po tom, spíše předloženou věc přijmout než se jí vzdát, ani po tom, spíše se jí vzdát než přijmout. Mám být spíše jako v rovnováze váhy, abych mohl následovat to, o čem cítím, že je to více ke cti a chvále Boha, našeho

Pána, a k spáse mé duše.“ Jakub by tedy neměl být předem nastaven ani jedním ani druhým směrem.

3. bod: „Prosit Boha, našeho Pána, aby pohnul mou vůlí a vložil mi do duše to, co mám dělat vzhledem k předložené věci, aby to bylo více k jeho chvále a slávě...“

4. bod: „Zvažovat důvody a přemýšlet o tom, jaké výhody a zisk mi z toho vzejde pro chválu Boha, našeho Pána, a pro spásu mé duše..., a naopak stejně zvážit nevýhody a nebezpečí, která v něm leží. Stejným způsobem to dělat ještě jednou, totiž pohlédnout na výhody a zisk z toho, kdybych to neměl, a obráceně stejně nevýhody a nebezpečí z toho samého, kdybych to neměl.“. V této fázi by si Jakub mohl nakreslit tabulku, která by mohla vypadat třeba nějak takto:

A) Proč je k Boží chvále místo přijmout	B) Jaké nevýhody/nebezpečí to ponese?	C) Proč je k Boží chvále zůstat, kde jsem?	D) Jaké nevýhody/nebezpečí to ponese?
- vnímám, že mi k tomu Bůh dal, co potřebuji - myslím si, že mám vhléd do situace a vidím, jaké konkrétní kroky by mohly pomoci -...	- méně času na rodinu - budu muset omezit kroužky - budu muset omezit setkávání manželů -...	- cítím, že mám dobře vyvážený pracovní a osobní život - závisí na mně některé úkoly, které by byly obtížně předatelné	- jsem už dlouho na stejném místě a už se moc neposouvám, možná se z klidu časem může stát stagnace - může ve mně postupně růst pocit, že jsem nenahraditelný a že vím nejlépe, jak věci dělat

Možná by vůbec neškodilo, kdyby si Jakub tabulku nechal i trochu odležet a vrátil se k ní i postupně, s odstupem času. Přitom by jej možná napadly další body, které by do ní bylo možné doplnit.

5. bod: „Když jsem takto o předložené věci přemítal a probral ji ze všech stran,

pohlédnout, na kterou stranu se rozum více kloní...“

Když by se tedy Jakubovi zdálo, že již vyčerpал všechny možnosti, mohl by docela prostě sečíst body, které má ve sloupcích A + D a body ve sloupcích B + C a podívat se, který součet je vyšší.

6. bod: „Jakmile se vykonala volba nebo rozhodnutí, má se ten, kdo ji vykonal, odebrat s velkou horlivostí k modlitbě k Bohu, našemu Pánu, a nabídnout mu tuto volbu, aby ji jeho Velebnost přijala a potvrdila, jestliže je to k větší její službě a chvále.“ Jakub by tedy v našem případě nezůstal jen u svého rozumového rozhodnutí, ale vzal by si je opět do modlitby a prosil Boha, aby mu nějakým způsobem

(tak, jak jsme si již zmiňovali minule) potvrdil, že toto je opravdu Jeho vůle, cesta, ke které Jakuba zve.

Tolik tedy k prvnímu způsobu, jak zapojit náš rozum do hledání Boží vůle. V dalším čísle Kukátka si ještě představíme druhý způsob a zakončíme tím téma rozlišování.

Klára Maliňáková, SDJ

Osmá Svatodušní pouť v sídlišti Líšeň a sedmý ročník fotbalového zápasu o putovní Svatodušní pohár aneb NÁVRAT KE KOŘENŮM.

Letošní Svatodušní pouť v neděli 20. května 2018 se mimořádně vydařila. Nedovedu si to vysvětlit jinak, než že Duch Svatý sám vnukal a pomáhal v činnostech všem organizátorům, dobrovolníkům a účastníkům. Na slavnost Soslání Ducha Svatého pořádalo totiž Salesko dětský den, a proto nebyl prostor pro fotbalové zápasy na hřišti Saleska. Ráno jsme prožili krásnou slavnost v tělocvičně, kdy 4 děti přistoupily k 1. svatému přijímání. Odpoledne se podařilo něco lidsky téměř neuvěřitelného. Hráči fotbalu ze skupiny ženatých se nechtěli vzdát zápasu o Svatodušní pohár. A tak přesto, že my v nadaci jsme téměř rezignovali, vyvinuli obrovské úsilí o to, aby obnovili staré hřiště u likusáku, a aby se mohl zápas uskutečnit zde, na místě stavby nového kostela. Co to znamenalo? Jeden z hráčů sehnal kovový vál. Plochu, která byla vhodná spíše na plážový volejbal nejprve urovnali pomocí palety a následně uváleli válem, který dva táhli a jeden zatěžoval. Nahoře se to muselo líbit, neboť přesně ve vhodný okamžik byl sezlán déšť pro lepší utužení a dva dni před zápasem opět. Tráva vysekaná, hřiště jako mlat....paráda!

A naše trápení se zablokovanou stavbou kostela jsme také potřebovali svěřit Duchu Svatému. Díky o. Františkovi Vavrušovi, který v sobotu ve 20 hod. vystavil Nejsvětější svátost a modlil se s námi až do 21 hod. Následovala celonoční adorace až do 6 hod. ráno. Překvapila nás hojná účast, večer jsme se do malé kaple na likusáku ani nemohli vejít a někteří vzdávali úctu našemu Pánu na kolenou i na chodbě likusáku. Přišli dokonce i tři děti. A také sekretář o. biskupa Vojtěcha o. Jaroslav Čupr.

O Svatodušní neděli ve 14 hod. bylo v likusáku svátostné požehnání. Možná jste si někteří všimli fotky v Katolickém týdeníku č. 21. Dokonce se podařil i předzápas dětí ze Saleska pod vedením Aleše Taufara. Zastoupil nepřítomného o. Milana Mihulce, který byl na pouti ve Svaté zemi. Vyhrál tým „Tuti fruti“ (Barevní) nad „Modrými.“

Hlavní fotbalový zápas svobodní versus ženatí stál za vidění a byl velmi napínavý. Po úvodních třech gólech, kterými svobodní ostře zahájili se ženatí vždy dokázali dotáhnout, a to třeba jen pár sekund před koncem zápasu. Oba týmy hrály s obrovským

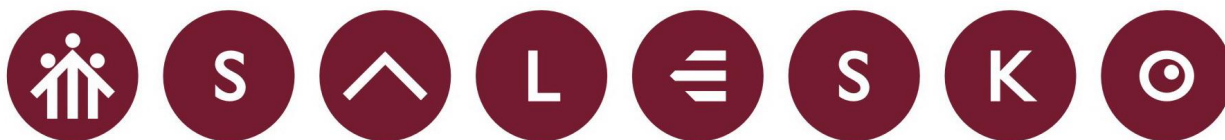
nasazením a k vidění byly nádherné akce. Zápas skončil 4:4 a bylo domluveno prodloužení 5min. + 5 min. Po prodloužení byl však stav stále nerozhodný, následoval tedy penaltový rozstřel. Po první sérii pěti střel nebylo stále rozhodnuto, oba týmy proměnily shodně jednu penaltu. Následně se kopalo už jen po jedné penaltě, kde byli úspěšnější svobodní a vyhráli tak po

strhujícím zápase nad ženatými 6:5. Celkové skóre turnaje je tedy 4:3 pro svobodné a hráči se již těší na příští rok. A s nimi všichni, kteří měli nádherný zážitek z radostné hry. Nejvíce se líbilo, jak ženatí dokázali vzít svoji porážku. Už jen ta radost ze hry a vynikající organizace celé akce byla vítězstvím pro všechny přítomné.

Díky tedy všem za jejich nasazení, nebudu jmenovat, určitě bych někoho zapomněla. Týmu ženatých pod vedením Pavla Pospíšila i týmu svobodných pod vedením Míši Nečase patří opravdu velké poděkování. A po takovém výkonu bylo třeba se také občerstvit. I tuto stránku zajišťovali hráči, vypůjčili gril, nechyběl ani skvělý guláš a naložené grilované maso. Klobásky byly chutné a pivo jako křen.

Co dodat? Novému kostelu i sportu ZDAR!

Helena Kohoutková

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE – DDM BRNO-LÍŠEŇ
Kotlanova 13, 628 00 Brno, www.salesko.cz, tel.: 544 232 641

STALO SE

Běh líšeňských škol již podvanácté
Ve čtvrtek 14. června proběhl okolo Saleska 12. ročník Běhu líšeňských škol pod záštitou pana starosty. Celé akce se zúčastnilo osm škol z Brna-Líšeň. Celkově se závodilo v osmi kategoriích, které byly rozděleny podle ročníků. Diplomy a ceny si odnesli nejen nejstarší závodníci, ale i nejmenší prvňáčci. Akci okořenil závod učitelů, zaměstnanců a

osobností, jenž s přehledem vyhrál Martin Kučera ze ZŠ Horníkova. Nejúspěšnější školou se stala ZŠ Novolíšeňská, která si odnesla poháry v kategoriích prvního i druhého stupně základních škol. Mezi středními školami dominovala SŠSE Brno Trnkova. Všem závodníkům i učitelům děkujeme za účast a těšíme se na další ročník.

Jakub Jeřábek, organizátor

Společně jsme zakončili školní rok „kroužkařů“

Na venkovním hřišti na „Líkusu“ se všichni ze saleskových kroužků sešli u táboráku. Svě vystoupení předvedla taneční skupina Angels

AKTIF – program pro školy

S uplynulým školním rokem skončil také další ročník našich programů AKTIF, jenž je určen pro jednotlivé třídní kolektivy. Děkujeme touto cestou všem, kteří svou důvěru vložili do našich rukou. Letos mě měli tu čest spolupracovat se sedmi líšeňskými školami.

crew. Pro labužníky byly připraveny špekáčky k opékání, nechyběly hry, zábava a zpěv. Společně jsme tak strávili báječné odpoledne.

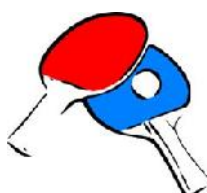
Poděkování patří jejich vedení, pedagogům, psychologům, metodikům prevence a v neposlední řadě samotným žákům, před které byly často kladeny nelehké úkoly.

Za tým AKTIF Alžběta Divišová

KROUŽKY – ohlédnutí

Největší zastoupení měly kroužky sportovní (533 účastníků), čtyři hudební (70 dětí), dva tvořivé (24 dětí), tři taneční (127 tanečnicků) a ostatní - deskové hry, rytířská stezka, drobný chovatel, angličtina, anglická konverzace, vaření (57 dětí). Kroužky navštěvovalo celkem 811 účastníků.

CHYSTÁME PRO VÁS

Prázdninový provoz: těšíme se na vás na našich pobytových i příměstských táborech.
Kroužky a Klub rodičů zahájí provoz 17. září 2018.
Přejeme všem krásné letní dny.

**Zápis do kroužků a programů Klubu rodičů a dětí
na školní rok 2018 /2019
3. kolo 5. – 12. 9. Od 14.00 hodin
Přihlašování on-line na www.salesko.cz.**

FARNÍ KAVÁRNA U KOSTELA

Hledáme zájemce z řad farníků, kteří by byli ochotni se 1x za dva měsíce zapojit do kavárenského týmu v neděli po 10 mši svaté v kavárně ve farním dvoře.

Jedná se o přípravu vlastního drobného občerstvení (slané/sladké), prodej a potom následný úklid kavárny. Jedná se dobrovolnickou práci, všichni obsluhující tuto práci vykonávají pro ostatní farníky bez nároku na odměnu. Veškeré nápoje (káva, čaj, alko, nealko) a drobné cukrovinky jsou k dispozici trvale, nemusíte zajišťovat.

Kavárna je otevřena od 11.00 - 12.00 hodin.

Pro úplnost dodáváme, že veškerý výtěžek z provozu kavárny je použit na koupi a údržbu vybavení jak kavárny, tak celého farního dvora (lavice, stoly, sekačka, trampolína, houpačky apod.)

Zájemci hlase se prosím u pana Tomáše Klímy (tklima@tcbno.cz), na faře u paní Válkové (hanavalkova@volny.cz) nebo u paní Svobodové (marka12@seznam.cz).

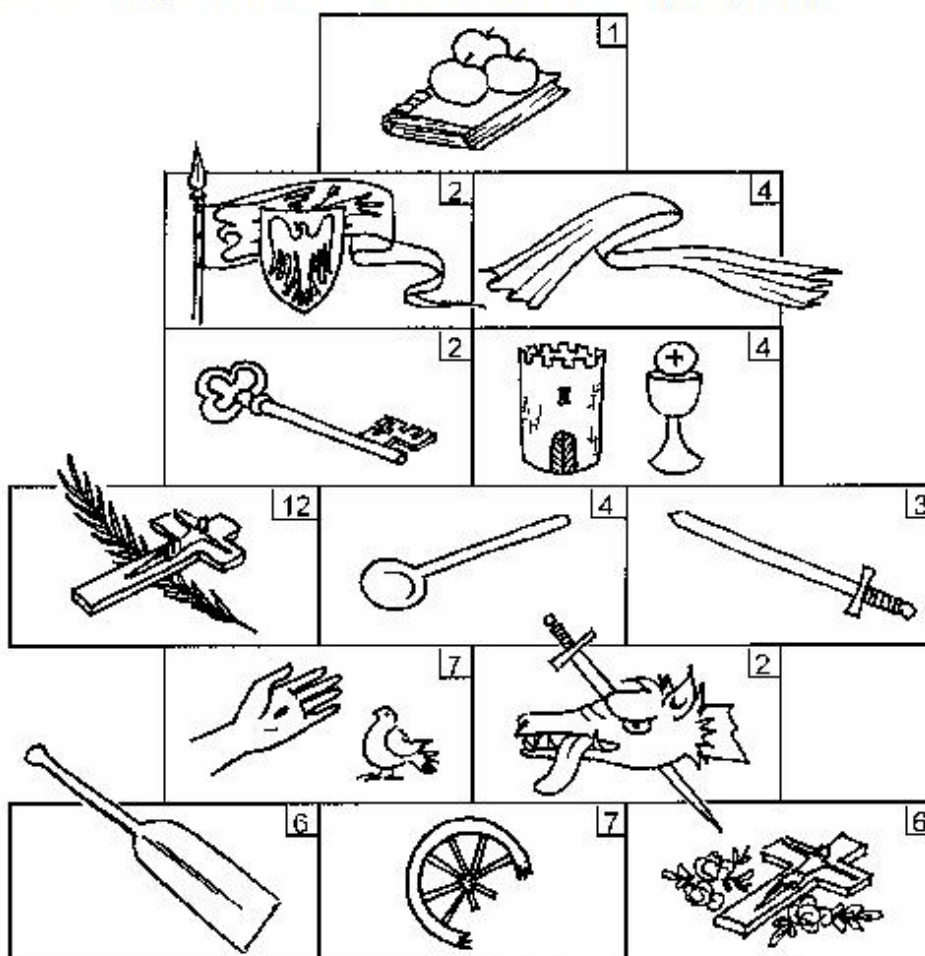
V současné době je dobrovolníků málo a hrozí, že farní kavárna po 10 mši svaté nebude od září v provozu každou neděli.

KUKÁTKO DĚTEM

SVATÍ A JEJICH ATRIBUTY

Co víme o světcích? Žili v různé době, měli různá zaměstnání a poslání, zemřeli různou smrtí. Teď jsou u Boha v nebi a přimlouvají se za nás. Všechny svaté si připomínáme každý rok 1. listopadu.

Přiřaď jména světců (z nabídky dole) k jejich atributům (znakům) zde nakresleným. Z každého jména vypiš to písmeno, které ti radí číslice u obrázku. Tak zjistíš, možná k svému údivu, že svatí... (viz tajenka).

Barbora, František z Assisi, Jan Nepomucký, Jiří, Kateřina, Ludmila, Marta, Mikuláš, Pavel, Petr, Terezie z Lisieux, Václav, Vojtěch.

TAJENKA: Svatí ...

VEJDI, POD STŘECHU PANE MŮJ...

Milí farníci,

tablo v kostele, vám jistě již představilo 33 prvokomunikantů, kteří ve dnech 13.20.27. května měli první svaté přijímání. Děti se od září připravovaly na svátost smíření a pak i na svátost eucharistie. Můžeme říct, že toto společenství dětí bylo plné otázek a živých diskuzí. A především si vážíme jejich ochoty podělit se o vlastní zkušenosti s Bohem. Prožili jsme společný víkend na Kaprálově mlýně, kde nás navštívil i otec František. Jsme rádi, že děti na tyto dny her a společných duchovních zážitků dodnes vzpomínají.

A snad za nás vedoucí vám chceme říct, že klečat za dětmi po přijetí eucharistie je velkým zážitkem i pro nás. Ty děti jsou zkrátka jiné, jejich chrám je plný Ježíše...

*Pevnou víru, věrnost a lásku k Ježíši těmto dětem vyprošují
Zdena Nečasová, Katka Poláčková, Kristýna Jašková*

SLAVNOST VĚČNÝCH SLIBŮ

Pane,
pomoz nám žít náš život
ne jako šachovou hru, kde je vše vypočítáno,
ne jako zápas, kde je vše těžké,
ne jako poučku, nad kterou si lámeme hlavu,
ale jako slavnost bez konce,
kde se obnovuje setkání s tebou,
jako ples,
jako tanec,
v náruči tvé milosti,
při univerzální hudbě lásky.
Pane, přijď nás vyzvat.

(z veršů Magdaleny Delbrelvé, Život s Bohem jako tanec)

Milí přátelé, moje farní rodino,
s radostí vás zvu na
tuto slavnost!

sobota 22. září 2018
11 hodin
kostel Panny Marie Pomocnice
v Brně-Žabovřeskách.

S prosbou o modlitbu
Klára Maliňáková,
Sestry Dítěte Ježíše